

DE STER VAN NEDERLAND

1 MAART 1936

No. 5

41e JAARGANG

HET ZEEMEEUW-MONUMENT OP HET TEMPELPLEIN,
SALT LAKE CITY, UTAH. (Zie blz. 71).

SNELLE WIJZIGINGEN MERKBAAR

Door President Melvin J. Ballard

(Uittreksel uit toespraak, gegeven tijdens de najaars-conferentie der Kerk, in October 1935 te Salt Lake City gehouden)

Ik verheug mij, mijn broeders en zusters, in deze wonderschoone gelegenheid om hier in deze groote conferentie der Kerk met u bijeen te komen. Ik ben geïnspireerd door hetgeen reeds is gezegd en verlang ernstig, dat ik in denzelfden wondervollen geest mag voortgaan, welke tot dusverre de woorden van de broederen heeft gekenmerkt.

Door enkele indrukken, welke ik den laatsten tijd heb ontvangen door mijn bezoeken aan enkele zendingen sinds de laatste conferentie, en door het groote voorrecht, om tegenwoordig te zijn bij de toewijding van het monument op den Heuvel Cumorah, en door enkele gesprekken,

welke ik heb gehad met verscheidene vooraanstaande heeren, die groote afstanden hadden afgelegd, om deze toewijding bij te wonen en ernstig een en ander aangaande de Kerk hebben gevraagd, heb ik gevoeld, dat de wijzigingen, welke hebben plaatsgehad, zoo snel gaan, dat wij ze nauwelijks meer kunnen waardeeren, terwijl wij ze toch zoo van nabij zien en dan begrijpen wij niet ten volle de bedoeling en beteekenis van deze veranderingen.

Ik ben er toe geleid, het werk onzer voorvaderen te waardeeren die deze woestenij hebben onderworpen en ze hebben doen bloeien als een roos, en zichzelf onderscheidden en van de wereld groote eer hebben verworven, waar men ook de verrichtingen van de Mormoonsche pioniers heeft bestudeerd.

Ik lees in een boek, onlangs uitgegeven door den heer Warren H. Wilson, die het landelijk gemeenschapsleven in Amerika bespreekt, de volgende inleiding van Professor Thomas Nixon Carver van Harvard Universiteit, een der bekendste economen der wereld. Sprekend over de menschen, die tot het ideaal landelijk gemeenschapsleven hebben bijgedragen, zegt Dr. Carver :

„De elementen van voortdurende bebouwing van den grond zijn in grooten getale te vinden onder Mormonen, Schotsch-Iersche Presbyterianen en Pennsylvanische Duitschers . . .

De beste landbouwers in het land zijn de Mormonen, de Schotsch-Iersche Presbyterianen en de Pennsylvanische Duitschers”.

Dan zegt de heer Wilson in zijn boek :

„De Mormonen vertegenwoordigen deze voortreffelijke landbouwers van Amerika in de grootste mate. Wellicht is er geen andere zoo groote en zoo machtige groep vereenigde landbouwers in het geheele land te vinden.

Zij hebben de macht van den godsdienst tot een maatschappij ontwikkelende kracht gemaakt en van de hoogste tot de laagste hunner kerkambtenaren beschouwt het Mormoonsche volk den landbouw als levenswijze.

De Mormonen zijn door een idee en door de macht van het leiderschap georganiseerd. Zij hebben hun bevolking door middel van predikers en zendelingen versterkt. Deze nieuwe bevolking is ineens in het weefsel der maatschappij ingeweven; zij hebben zich met de maatschappij verbonden.

De organisatie, waarop de Mormoonsche gemeenschap is gegrondvest, wordt direct in een maatschappij opgenomen met haar eigen wijze van moreel denken en gevoelen omtrent godsdienst en familieleven.

De Mormonen zijn vereenigd, beide door formeele organisatie en door instinctief eigen voorkeur geven aan een menigte algemeene gewoonten, waardoor zij hun eigen gemeenschap opbouwen en met elkaar strijden tegen hun economische en godsdienstige tegenstanders. Het is niet genoeg te zeggen, dat dit saamhoorigheidsgevoel is; het is een vermenging van verwantschap en godsdienstige voorliefde. Het omvat de sterkste soort landbouwkundige samenwerking, welke in de Vereenigde Staten te vinden is.”

Vanaf dit spreekgestoelte heb ik, evenals enkelen van u, dezen zelfden vooraanstaanden heer, Dr. Carver hooren zeggen, nadat hij twee zomers in Utah had doorgebracht dat

„de levensphilosophie, welke de Mormoonsche Kerk omvat, de opbouwendste is, welk ik ooit heb gezien en den geheelen staat omsluit en een enorme doeltreffende waarde voor haar aanhangers heeft; ze is zoo goed georganiseerd, zoo het middelpunt van alle gemeenschappelijk genoeg en streeft er zoo ernstig naar, een hemel op aarde te vestigen.

Ik heb nimmer zuiverdere en gezondere persoonlijke gewoonten gevonden dan onder de Mormonen. Ik heb nimmer omgegaan met menschen, die minder neiging tot verkwisting vertoonden. Ik heb nimmer menschengroepen bestudeerd, die beter gevoed en gezonder waren. Ik heb nimmer menschen gekend, die zich meer moeite getroostten voor de opvoeding hunner kinderen. Hierin ligt het succes van de Mormonen als kolonisten en natie-opbouwers.”

Welnu, die tijd behoort tot het verleden. Wij hebben de woestijn onderworpen. Wij hebben onszelf onderscheiden, tenminste onze voorvaderen, door het verrichten van dit merkwaardige en ongewone. Zooals president Theodore Roosevelt van ditzelfde spreekgestoelte zeide: „Het is niet zoo zeer, *wat* u Mormonen deed dan wel, *waar* u het deed, dat u onderscheidde”. Doch deze generatie kan niet bestaan op de eerbewijzen van het verleden. Wij dienen onze eigen bijdragen te schenken.

Wij zijn gekomen aan een nieuwen dag, den dag, om op dezen grondslag voort te bouwen, een dag van toonen en ik geloof, dat dit in volkomen harmonie is met het doeleinde des Heeren. Ik lees uit de 45e Afdeeling van het boek *Leer en Verbonden* dit gebod, hetwelk de Heere aan Zijn Kerk gaf’:

„En evenzoo heb ik Mijn eeuwig verbond in de wereld gezonden om

een licht tot de wereld te zijn, en om eene banier voor Mijn volk en voor de Heidenen te zijn om hetzelfde te zoeken; en een boodschapper voor Mijn aangezicht te zijn, den weg voor Mij te bereiden”.

Wij dienen deze Mormoonsche levenswijze na te volgen. Het is voor het welzijn der wereld. Het is ter wille van den Heere. Hij stelde ons als een licht der wereld en om haar idealen voor de naties hoog te houden, opdat de beloften van ouds mogen vervuld worden, wanneer de menschen zouden zeggen:

„Komt, laat ons opgaan tot den berg des Heeren, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons leere van Zijne wegen en dat wij wandelen in Zijne paden”. Want dit is het doel der Kerk, een banier voor de naties te zijn.

In dit uur voert een machtige christelijke natie een der meest onrechtvaardige oorlogen, welke ooit tegen een arm en weerloos volk is begonnen, en dit alles om aan de ijdele verlangens te voldoen van hen, wier hart niet is vervuld met den geest van Meester, den geest van liefde, maar met hebzucht en haat.

Wat toont dit alles aan? Het verkondigt, dat hetgeen de Heere Jezus Christus meer dan honderd jaar geleden tot Joseph Smith zeide, waar is, n.l. dat deze instellingen, in Zijn naam zijn opgericht, een gedaante van godzaligheid hebben, maar de kracht er van verloochenen.

Ik veroordeel mijn broeders en andere christelijke kerken niet. Onder hen vind ik vele edele en groote mannen, wier hart gericht is op het goede, doch zij streven tevergeefs naar het bereiken van wat hun hart begeert. Voor mij is het, dat zij behooren tot de instellingen, welke den vorm, maar niet de kracht hebben, welke in de Kerk van Christus was, zooals Hij die heeft gegeven, en ik heb dus geen recht, ze te becritiseeren.

Waar ik mij in verheug is, dat met den nieuwen dag, welke te komen staat, de werken van deze menschen, welke op machtige toon spreken, de aandacht van de denkers der wereld zullen vestigen op het feit, dat hier iets meer is dan louter theorie.

Wij moeten de kracht der pioniers, de kracht om volgens onze moreele idealen te leven en de Mormoonsche levenswijze te handhaven.

Indien U zichzelf wilt onderscheiden, onderhoudt dan de geboden des Heeren en gij zult persoonlijk zegeningen vinden en wij zullen een les onderwijzen, welke de banieren hoog houdt, goede mannen en goede vrouwen zal trekken en zij zullen komen om meer van onze wegen te leeren en in onze paden te wandelen.

God helpe ons en bereide ons voor om in onze dagen even glorieus als onze vadersen dit in hun dagen deden, te voldoen aan de aanwijzing, welke nu voor ons geldt; dit bid ik in den naam van Jezus Christus, Amen.

VERSLAG DER AMSTERDAMSCHER CONFERENTIE

gehouden op 15 en 16 Februari 1936.

Zaterdagavond 8 uur. Onder groote belangstelling werd een lezing met lichtbeelden gehouden, welke den aanwezigen een schitterenden kijk gaf op de natuurschoonheden van Utah en de Rotsgebergten. Niemand verzuime om, wanneer de gelegenheid tot bezichtiging zich in eigen gemeente hiertoe voordoet, hiervan gebruik te maken.

Zondagmorgen 10 uur. Lied no. 6 „Vast als een rotssteen” werd als openingslied voor deze conferentie gezongen, waarna Ouderling A. W. Miller, districtspresident van Utrecht, bad. Het Amsterdamsche koor zong „Bij het Avondmaal”. Na een inleiding tot het Avondmaal door Ouderling H. Th. Sumsion, zendingssecretaris, werd het Avondmaal aan de leden der Kerk toegediend. Hierna werden autoriteiten van Kerk en Zending voorgesteld en eenparig ondersteund. Het koor zong vervolgens „Feestgroet”, waarna achtereenvolgens Br. E. Ylst, Amsterdamsche gemeentepresident en Ouderling H. Visser, gemeentepresident te Den Helder, het woord voerde, die beiden op duidelijke wijze uiteenzetten, dat het huwelijk een goddelijk gebod is en in groote mate bijdraagt tot het volbrengen van God's doeleinden. Ons redelijk denken zegt ons tevens, dat ons streven en werken zich niet alleen tot dit aardsch bestaan beperken, doch een bestemming voor de eeuwigheid hebben.

Het Amsterdamsche M.-Mannenkwartet zong „Lentelied”, waarna Zr. Hermana F. Lyon en Ouderling B. van Dongen, werkzaam te Rotterdam, bespraken, dat het vermijden van ongenoegen, verbannen van jaloerschheid, ondersteunen van onze medemenschen en een zorgzame opvoeding van onze kinderen ons een gelukkig familieleven verzekeren. Zoals een der leiders eens zeide met betrekking tot het degelijk bouwen van den tempel „Wij bouwen voor de eeuwigheid”, dient dit gezegde ook ons slagwoord te zijn voor het huwelijk en zullen wij er dus op toezien, dat man en vrouw vooruitgang zullen maken hier op aarde. Ook zou dit eeuwigheidsbegrip de spoorslag moeten zijn, den ons toevertrouwd geesten door en door gezonde lichamen te schenken.

Het koor zong tot slot „Hosanna, Hallelujah”, waarna Ouderling N. W. Kooyman, gemeentepresident te Delft, dankzegging uitsprak.

Zondagmiddag 3 uur. Door alle aanwezigen werd gezongen lied no. 36: „Wat is waarheid?”. Ouderling C. H. Esperson, districtspresident te Groningen, ging voor in gebed, waarna Ouderling J. Dieu Jr. en Ouderling R. J. Willey zongen „Come unto Me”. Ouderling L. R. Ossmen, gemeentepresident te Haarlem en Br.

W. N. Smits, 2e raadgever der Amsterdamsche gemeente, traden als de eerste twee sprekers op en verklaarden het juist gebruik van den ons gegeven vrijen wil in alle levensphrasen en eveneens tot nut van onszelven en ons toekomstig geslacht in het bestudeeren en onderhouden van het Woord van Wijsheid. Het reeds genoemde M.-Mannenkwartet zong „O, zoo ver”, waarna Oud. W. Mulder van Haarlem aantoonde, hoe zonden een mensch tot den dood voeren en slechts ontkoming daaraan ligt in het zich bevrijden van zonden en het nakomen van de gegeven wetten. Na een solo van Ouderling J. Dieu Jr. besprak Br. R. Hut van Amsterdam, welk een zegen er ligt in de wetenschap, dat alhetgeen wij hier op aarde ontvangen en leeren, met ons gaat tot over het graf en hij spoort tot gehoorzaamheid aan. Zr. T. van Dongen, werkzaam te Rotterdam, geeft allen wijze wenken, hoe kinderen te leeren begrijpen en op de juiste wijze onze liefde te toonen. Een liefderijk, prettig tehuis met zorgzame, medelevende ouders zal geen kind buitenshuis jagen. Ouderling A. Sieverts Jr., die wegens ziekte een vervroegd eervol ontslag van zijn zendingsarbeid ontving, nam tot slot in treffende woorden van de Hollandsche leden afscheid. Het koor zong „Drenkeling”, waarna Ouderling T. D. Lewis, werkzaam te Amsterdam, dankte.

Zondagavond 7 uur. Het koor zong als openingslied „Psalm 23”, waarna Zr. S. Scheer, Presidente in het Z.H.V. Hoofdbestuur, g^obed opzond. Een dubbel mannenkwartet bracht vervolgens twee liederen ten gehore, waarna Zr. J. A. Riet van Rotterdam als eerste spreekster aantoonde, waarom God's wetten noodzakelijk zijn. De goddelijke wetten hebben niet alleen betrekking op dit leven, doch op ons toekomstig geluk en zijn gegeven door een Liefderijk Vader, Die wist, welken weg wij hebben te gaan en welke gevaren tot afdwaling er dreigen. Het geven van deze waarschuwingen doet Zijn liefde voor ons des te duidelijker naar voren komen.

Zr. W. Verstrate van Amsterdam gaf een pianosolo, waarna Ouderling J. J. v. Langeveld, districts-president van Rotterdam, duidelijk uiteenzette, dat men zich de macht van God zonder meer maar niet kan toe-eigenen, terwijl de geschiedenis der menschheid en der Laterdaagsche Kerk voorbeelden te over bevat, welke duidelijk bewijzen, dat het in den wind slaan van den raad van goddelijk geïnspireerde mannen des menschen teleurstelling en ongeluk met zich brengt.

Na een solo van Ouderling R. J. Willey „Thanks be to God”, voerde President T. E. Lyon als laatste spreker het woord. Volgens vooraanstaande kerken is geloof alleen voldoende tot zaligheid. Een der geleerdste theologen heeft evenwel beweerd, dat men nimmer een gezonde kerkelijke organisatie kan oprichten, tenzij gebaseerd op de juiste beginselen, zooals in het Evangelie vervat en men dient derhalve alle andere toegevoegde leerstellingen te

verbannen. Zoowel Hebreëen 11 als de geschiedenis van Nehemia toonen duidelijk aan, dat geloof alleen niet de juiste in het Evangelie vervatte beginselen vertegenwoordigt, doch ook bekeering, het uitwerken van het goede en nalaten van verkeerde handelingen en het ondergaan van de verordeningen, voorgeschreven tot het juist lidmaat worden van Christus' Kerk, een zeer belangrijke rol in het Evangelieplan spelen en nimmer zijn weg te cijferen of veronachtzamen. „Geloof is het voortstuwende beginsel van kracht en daad”. Het koor zong het lied „Ik las van een zeer schoone stad eens”, waarna Ouderling J. Dieu Jr. ter eere van Ouderling A. Sieverts zong „Going home”.

Nadat door alle aanwezigen lied no. 48 „De Geest Gods” was gezongen, sprak Br. G. Tellenkamp-Booland dankzegging uit.

HET ZEEMEEUW-MONUMENT

Dit op de voorpagina afgebeelde monument is het werk van een „Mormoonschen” artist, Mahonri Young. Uit de tentoonstelling, 1.1. December aan het Smithsonian Instituut van zijn werk gehouden, bleek de erkenning van zijn meesterwerken in etsen en beeldhouwen. De „Washington Post” van Washington D.C. wijdde veel ruimte aan den lof voor de hooge kwaliteiten van zijn werk. Een uittreksel luidt als volgt:

„Mahonri Young heeft wellicht meer dan eenig ander persoon van zijn tijd een gelegenheid, om zich als waar Amerikaansch artist een reputatie te verwerven. Hij is een kleinzoon van de vermaarden Brigham Young, en reeds op jeugdigen leeftijd moet hij zin voor uitbeeldingswerk hebben gehad, terwijl hij in Salt Lake City tijdeus een der belangrijkste perioden der Amerikaansche geschiedenis tot man opgroeide”. Het artikel prijst den artist in het bijzonder voor zijn schitterend beeldhouwwerk in het Zeemeeuwm Monument, in brons uitgevoerd, hetwelk daar op het Tempelplein staat ter herdenking van de zeemeeuwen, welke de Mormoonsche Pioniers van de verwoestingen van den oogst door de sprinkhanen in het voorjaar van 1848 reddden.

Het monument heeft drie bronzen plaketten, welke het planten in het voorjaar weergeven, de wanhoop der pioniers in hun strijd tegen de neerstrijkende zwermen sprinkhanen en de dankbaarheid jegens God, nadat de zeemeeuwen de sprinkhanen hebben verslonden. Op een vierde staat vermeld: „Opgericht in Dankbare Herinnering aan de Genade Gods jegens de Mormoonsche Pioniers”.

Arenleessters van de Dordrechtsche gemeente in een Kerst-tableau.

CONFERENTIE-AANKONDIGING

De voorjaarsconferentie van het Utrechtsche district zal in de Utrechtsche kerkzaal, Wittevrouwensingel 92, worden gehouden op 14 en 15 Maart 1936. De vergaderingen zullen als volgt zijn:

ZATERDAGAVOND 8 UUR. — Lezing met lichtbeelden, getiteld »Het Huis des Heeren«, waarbij het interieur van den grooten Mormoonschen Tempel te Salt Lake City, Utah, zal worden vertoond.

ZONDAG. — Bijeenkomsten om 10 uur v.m., 3 en 7 uur n.m. Om 1 uur n.m. doopdienst in „Ozebi“, Biltstraat. De zendingen zullen op Maandag om 9.30 uur v.m. bijeen komen.

Utrecht verwacht in alle openbare vergaderingen zeer veel leden en vrienden. — Werkt U er ook aan mede, die verwachtingen niet teleur te stellen?

Aller opkomst zal tot den waren conferentiegeest bijdragen!

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE KERKGEBOUWEN IN DE BRITSCH E ZENDING

door Pres. Joseph F. Merrill

Onlangs schreef een vriend ons: „Het is geen wonder, dat het aantal onderzoekers en leden minder wordt in de Britsche Zending, daar de oorzaak is toe te schrijven aan „den tochtigen en treurigen toestand, waarin enkele vergaderzalen verkeerden.””

Zonder nu op het belang van geschikte kerkgebouwen voor den groei der Kerk in Groot Brittannië in te gaan, is het wel waar, dat deze factor zekeren invloed heeft, welke in overweging moet worden genomen. Het is ook mogelijk, dat de mate van dezen toestand afhankelijk kan worden gesteld van de toestanden in de verschillende gemeenten.

Het is het doel van dit artikel, de aandacht te vestigen op het feit, dat het Eerste Presidentschap en andere Algemeene Autoriteiten der Kerk het geheel en al eens zijn met de gedachte, dat al onze vergaderingen en vooral de avondsmaalsdiensten en conferenties in geschikte zalen dienen te worden gehouden — goed gelegen, ruim, gerieflijk gemeubileerd en prettig van aanzien. In deze bijeenkomsten vergaderen de Heiligen om den Heere te dienen en het woord van God te hooren. Zij bidden, dat Zijn Geest met hen zal zijn. Niemand zou er aan denken, den koning van Engeland uit te noodigen, een groep zijner onderdanen in een terugstootende zaal te ontmoeten. De menschen zouden alles in het werk stellen, de geschiktste plaats te vinden, waar zij hun koning zouden kunnen ontvangen. Zullen zij dan voor den Koning des Hemels minder doen dan voor den koning van Engeland? En toch zal den Heere niets verwachten, dat buiten het bereik der menschen is.

Het Eerste President is immer gewillig geweest, de heiligen te steunen bij het aankopen of bouwen van eigen kerkgebouwen. Zij blijven deze handelwijze, zoover het in het bereikbare ligt, volgen. Niemand dan zij heeft een grooter verlangen, ons volk in eigen zalen te zien, waar zij de noodige plaatsruimte hebben om de werkzaamheden van gemeente of groep ten uitvoer te brengen. Te dien einde is er in Brittannië een bouw- en koop-programma in uitvoering. Natuurlijkerwijze kan dit programma niet in een enkel jaar worden afgewerkt. Doch er wordt hard aan gearbeid en indien het land buiten den oorlog blijft, zal het worden voortgezet, totdat voor iedere gemeente van voldoende

omvang, om daarvoor in te staan, redelijkerwijze zal worden gezorgd. Het is duidelijk, dat de menschen een verlangen moeten kenbaar maken, om hun eigen kerkgebouwen te hebben, door al hetgeen materieel in hun vermogen is te doen, om die te verkrijgen. De Heere zal onze gebeden beantwoorden, wanneer wij alles doen, om Hem te helpen.

Laat intusschen iedere gemeente, welke een geschikte zaal noodig heeft, al het mogelijke doen, om in een geschikte wijk er een te huren, welke er ooglijk, netjes en schoon uitziet en voorzien van voldoende benoedigde bijkomstige ruimte. Ware Laterdaagsche Heiligen zijn eerder een hoofdstraat waardig voor het huis des gebeds dan een achterbuurt. Zullen wij tot dit doeleinde met allen te zamen arbeiden?

VARIA

Woord van Wijsheid

Alcohol en Snelverkeer

Het resultaat van alcoholgebruik op den automobilist was het vraagstuk van het wetenschappelijk onderzoek door Paul Bahnsen en K. Vedel-Peterson van het Psychotechnisch Instituut van Kopenhagen, Denemarken. Bij het kiezen van groepen, die de spier- en geestesvermogens moesten toonen, welke bij het chauffeeen werden gebruikt, werden de eene groep kleine hoeveelheden sterke drank te drinken gegeven, terwijl de andere geen alcohol gebruikte. De resultaten toonden aan, dat een persoon, die 0.6 van een c.M³. alcohol in 't lichaam had, 9.7 procent langzamer reageerde op een plotselinge gebeurtenis dan zij, die niets gedronken hadden. Dat is, hij zou een 2 á 2½ meter grooteren afstand noodig hebben om een wagen met een snelheid van 64 K M. per uur tot stilstand te brengen, dan de niet-drinker. Verder toonden de resultaten aan, dat de „alcoholgroep” 17,4 0/0 langzamer was in spierwerkingen; zij maakten 35,3 0/0 meer fouten bij het concen- treeren van hun aandacht op het zich voordoende geval, en 59,7 0/0 meer fouten bij een proef op spier-coördinatie.

Daarnaast hebben door Amerikaansche wetenschappelijken genomen proeven uitgewezen, dat bij spreek-, vlugheids-, oogbewegings- en lichaamsbewegingsproeven, dat is met gesloten oogen stilstaan, allen na het drinken van kleine hoeveelheden alcohol slechtere beweegbeheersching aan den dag legden. Deze proeven brachten verder aan 't licht, dat het leeren na het drinken langzamer ging en het geheugen minder zeker was; dat het onderscheidings- vermogen tusschen geluiden en kleuren na het drinken minder werd. Na het drinken bleken ook de redeneerings- en denk- bekwaamheden veel slechter te zijn.

Niet alleen dus „geen alcohol bij snelverkeer” doch „onder geen enkele omstandigheid alcohol”.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 1en en 2en Zondag in Maart.

HOOFDSTUK XVII

(Vervolg)

Opdat zij geen vergissing zouden maken met betrekking tot de verwantschap van de oude wet en het evangelie des koninkrijks, hetwelk Hij verklaarde, verzekerde Jezus hen, dat Hij niet was gekomen om de wet te vernietigen of de leeringen en voorstellingen der profeten ongeldig te verklaren, doch deze te vervullen en datgene te vestigen, waarvoor de ontwikkelingen der voorbijgegangene eeuwen slechts voorbereidend waren geweest. Men kan slechts zeggen, dat het Evangelie de Mozaische wet heeft teniet gedaan, zooals het zaad wordt vernietigd in den groei der nieuwe plant, slechts zooals de knop wordt verwoest door het te voorschijn springen van de rijke, volle en geurige bloemen, zooals de kindsheid en jeugd voorbijgaan door de ontwikkeling der rijpheid in jaren. Niet een jota of tittel der wet zou worden ongeldig verklaard. Een doeltreffender overeenkomst dan de laatste zou moeilijk te vinden zijn geweest; de jota en de tittel waren kleine letterteekens in het Hebreuwsche schrift; we zouden ze heden kunnen vergelijken met de punt van een „i” of het haaltje door de „t”. Niet zelfs het minste gebod zou zonder straf kunnen worden geschonden; doch den discipelen werd aangeraden, erop te letten, dat hun nakomen der geboden niet gelijk was aan dat der schriftgeleerden en Farizeën, wier waarneming ceremonieele uiterlijke vormen was, terwijl de noodzakelijke oprechte toewijding ontbrak; want hun werd verzekerd, dat door zulk een onoprechte handelwijze zij „in geen geval het koninkrijk der hemelen konden ingaan”.

De wet door het Evangelie vervangen ¹⁾

Het volgende gedeelte der bergrede behandelt de voortreffelijkheid van het Evangelie van Christus boven de wet van Mozes, en stelt in bijzondere gevallen de vereischten van de twee tegenover elkaar. Waar de wet moord verbood en een juiste straf voor de misdaad voorschreef, leerde Christus, dat iemands toegeven aan boosheid, hetgeen mogelijk tot geweld of zelfs moord zou kunnen leiden, op zichzelf zonde was. Het boosaardig gebruik van een beleedigende benaming zooals „Raka” en het uitmaken van een ander als dwaas, „zou strafbaar zijn door het helsche vuur”. Deze afkeurenswaardige benamingen werden te dien tijde als bijzonder beleedigend beschouwd en daarvoor een aanduiding van hatelijke bedoeling. Des moordenaars hand wordt aangezet

¹⁾ Matth. 5:21-48; Luk. 6:27-36; vergelijk B. v. M. 3 Nephi 12:21-48.

door den haat in zijn hart. De wet schreef voor de daad straf voor; het evangelie berispte de slechte gevoelens in de kern. Teneinde op dit beginsel den nadruk te leggen, toonde de Meester aan, dat haat niet door een stoffelijke offerande was te verzoenen, en dat, wanneer iemand een gave voor het altaar had, en zich herinnerde, dat zijn broeder iets tegen hem had, hij eerst naar dien broeder moest toegaan en verzoend worden, ook al zou zulk een handelwijze de onderbreking van de ceremonie met zich brengen, hetgeen volgens het oordeel der priesters een bijzonder bezwarend iets was. Geschillen en twisten moesten onverwijld in het reine worden gebracht.

De wet verbood de verschrikkelijke zonde van overspel; Christus zeide, dat de zonde met den wellustigen blik, de zinnelijke gedachte begon, en Hij voegde er aan toe, dat het beter was blind te worden, dan met een boos oog te zien; het was beter een hand te verliezen, dan er ongerechtigheid mede te werken. Sprekend over de echtscheiding, waarover men te dien dage los heenging, verklaarde Jezus, dat uitgezonderd voor het ernstigste feit van ontrouw aan huwelijksbeloften, geen man van zijn vrouw kon scheiden, zonder zelf een overtreder te worden en dat zij, wanneer zij wederom huwde, terwijl ze nog niet om gegronde redenen wettelijk gescheiden was, zich ook aan zonde zou schuldig maken, en eveneens de man, met wien ze aldus gehuwd was.

Door de ouden was het verboden te zweren of eeden af te leggen behalve in een plechtig verbond voor den Heere; doch in de evangeliëbedeeling verbood de Heere geheel en al, dat de mensch zou zweren; en de snoodheid van lichtzinnige eeden werd uiteengezet. Het was en is inderdaad een grievende zonde, bij den hemel te zweren, welke de verblijfplaats van God is of bij de aarde, welke Zijn schepping is en door Hem Zijn voetbank werd genoemd; of bij Jeruzalem, hetwelk bij hen die zwoeren als de stad van den grooten Koning werd beschouwd; of bij iemands eigen hoofd, hetwelk een deel is van het lichaam, dat God heeft geschapen. Gematigdheid in spreken, beslissen en ongekuutseldheid werden bevolen, met afteggings van overtolligheid, heiligschennis en eeden.

Immer was het beginsel van wedervergelding geduld, waarbij iemand, die door onrecht had geleden, een straf van denzelfden aard als het gedane mocht eischen of toebrengen. Voor het verlies van een oog werd een oog geëischt, een tand voor een tand, een leven voor een leven. ¹⁾ Daarmede in tegenstelling leerde Christus, dat de menschen liever moesten lijden dan kwaaddoen, zelfs onder zekere te kennen gegeven omstandigheden tot de mate van onderwerping zonder tegenstand te bieden. Zijn krachtige voorbeelden — indien iemand op de eene wang geslagen werd, moest hij den gewelddoener de andere toekeeren; indien iemand krachtens de wet een anders rok nam, moest de verliezer hem ook den mantel

¹⁾ Ex. 21:23-25; Lev. 24:17-22; Deut. 19:21.

laten afnemen; indien iemand in dienstverband werd gedwongen, een anders last een mijl te dragen, moest hij gewillig twee mijlen gaan; dat iemand gewillig, wanneer gevraagd, moest geven of leenen — dienen niet te worden opgevat als geboden tot lage kruiperigheid tegenover onrechtvaardige eischen, noch als een opheffing van het beginsel van zelfbeveiliging. Deze instructies werden in hoofdzaak tot de apostelen gericht, die openlijk zich zouden wijden aan het werk van het koninkrijk, met terzijde stelling van alle andere belangen. Het zou in hun bediening beter zijn, materieel verlies te lijden of persoonlijke vernedering en misbruikmaking door de handen der slechte verdukkers dan door tegenstand en twist een mindere doeltreffendheid en verhindering van het werk te veroorzaken. Op dezulken waren de Zaligsprekingen in 't bijzonder toepasselijk — zalig zijn de zachtmoedigen, de vreedzamen en zij, die vervolgd worden om der gerechtigheids wil.

Door de ouden was gezegd: „Hebt u naaste lief en haat uw vijand”¹⁾; doch nu leerde de Heere: „Hebt uw vijanden lief, zegent hen, die u vloeken, doet wel dengenen, die u haten en bidt voor hen, die u geweld doen en u vervolgen”. Dit was een nieuwe leerstelling. Nooit tevoren was van Israël verlangd, hun vijanden lief te hebben. In de Mozaische wet had vriendschap voor vijanden nimmer een plaats gevonden; in werkelijkheid was het volk Israël's vijanden als God's vijanden gaan beschouwen; en nu verlangde Jezus, dat men denzulken verdraagzaamheid, genade en zelfs liefde zou toemeten! Hij vulde dit verlangen aan met een uitlegging; door de door Hem aangegeven handelwijze konden de menschen zelfs kinderen van God worden, naar de mate hunner gehoorzaamheid gelijk aan hun Hemelschen Vader; want de Vader is vriendelijk, lankmoedig en verdraagzaam, terwijl Hij Zijn zon op de goeden en de boozen laat schijnen en het doet regenen voor levensonderhoud van rechtvaardigen en onrechtvaardigen.²⁾

En wat heeft iemand voor op een ander, wanneer hij slechts geeft als hij ontvangt, slechts hen erkent, die hem met eerbied groeten, alleen bemint, wanneer men hem liefheeft? Zelfs de tollenaars deden hetzelfde.³⁾ Er werd van de discipelen van Christus veel meer verwacht. De aanmaning aan het einde van dit gedeelte der rede is een krachtdadige en veelomvattende samenvatting van al het voorafgaande: „Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is”.⁴⁾

Aanteekeningen

4. Verwijzing naar tollenaars. Men merke wel op, dat Mattheus, die een tollenaar was geweest, vrijelijk deze verwijzing maakt naar zijn verachte klasse (5: 46, 47). Lukas schrijft „zondaars” inplaats van „tollenaars”.

¹⁾ Vergelijk Lev. 19: 18; Deut. 23: 6 en Psalm 41: 10.

²⁾ Vergelijk de gegeven les in de gelijkenis van het onkruid; Matth. 13: 24-30.

³⁾ Aanteekening 4. Zie eveneens *De Ster* van 1 November 1935 blz. 352 en 353.

⁴⁾ Aanteekening 5.

naars" (6:32-34). Indien natuurlijk de verslagen van de twee schrijvers naar afzonderlijke toespraken verwijzen (zie aantekening 1), kunnen beide juist zijn. Doch wij vinden Mattheus' aanduiding van zichzelf als tollenaar in zijn lijst van apostelen (10:3) en de zorgvuldige weglating van den weinig benijdenswaardigen titel door de andere evangelisten (Mark. 3:18; Luk. 6:15).

5. Betrekkelijke volmaaktheid. De aanmaning van onzen Heere tot de menschen, om volmaakt te worden gelijk de Vader volmaakt is (Matth. 5:48) kan redelijkerwijze niet anders worden opgevat dan dat ze de mogelijkheid van zulk een succes in zich sluit. Het is echter duidelijk, dat de menschen in sterfelijkheid niet volmaakt kunnen worden in den zin, zooals God als een in den hoogsten graad verheerlijkt Wezen volmaakt is. Het is voor den mensch evenwel mogelijk, om in zijn sfeer volmaakt te worden in die mate, waarin verheven intelligenties in hun verschillende sferen volmaakt zijn; toch is de betreffende volmaaktheid van de lageren oneindig veel minder dan die van de hoogereren. Een collegestudent kan in zijn eerste of tweede jaar volmaakt zijn als nieuweling of tweedejaars-student; zijn rapport kan wat betreft geschiktheid en werkzaamheid een honderd procent aangeven; toch zijn de punten van den besten klasgenoot hooger dan de zijne en zijn einddiploma ligt voor hem nog in de verre toekomst, doch is een verzekerde mogelijkheid, indien hij maar getrouw en met toewijding tot het einde toe doorgaat. (Wordt vervolgd).

KERKNIEUWS VAN OVERAL

Nieuwe President van de Fransche Zending

President en Zuster Daniël J. Lang van de Fransche Zending zijn van hun werkzaamheden ontslagen en zullen naar hun tehuis in Salt Lake City, Utah, terugkeeren. President Octave F. Ursenbach van Los Angeles, Californië, die over het Belgische district der Fransche Zending heeft gepreseed, is naar Parijs geroepen om over de Fransche Zending te presideeren. Als jonge man vervulde President Ursenbach een zending onder het Fransch-sprekende volk en sinds dien tijd heeft hij 5 zoons op zending gehouden. Zuster Ursenbach zal over de Z.H.V. presideeren en de werkzaamheden der J.V.O.O.V. en het Jeugdwerk in de Fransche Zending te regelen.

Duitsche atleten door Mormoonsche zendelingen getraind

Volgens een artikel in de *Thueringerland Geraer Beobachter* van 10 Januari j.l., zal het team, dat Duitschland in de Olympische Spelen te Berlijn a.s. zomer zal vertegenwoordigen, door twee Laterdaagsche zendingen worden gekozen en getraind. Deze zendingen zijn David Eccles Wright en Blythe Gardiner.

Wij ontleenen aan bedoeld artikel het volgende:

„Het is een speciale eer te vernemen, dat dit spel door twee Mormoonsche zendingen werd geïntroduceerd. . . . Beiden zijn leden van de Onderlinge Ontwikkelings Vereeniging van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Deze vereeniging is de grootste vereeniging, welke in Amerika aan korfbal doet. (Meer dan 10.000 M.-Mannen dingen elk jaar in de jaarlijksche M.-Mannen-korfbal-wedstrijden mede). . . . Een vertegenwoordiger van de Duitsche Olympische organisatie had de gelegenheid, een spel van deze Mormonen gade te slaan en vroeg daarop dezen mannen, deze sport in Duitschland te introduceeren en het Duitsch Olympisch-team te kiezen.”

Dit is toch zekerlijk een erkenning voor de degelijke eigenschappen der lichamelijke, verstandelijke en moreele sterkte, welke de jeugd der Mormoonsche Kerk kenmerkt.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Doopdienst te Arnhem

Tijdens een specialen doopdienst, op Zondag, 2 Februari j.l., in het Sportfondsenbad te Arnhem gehouden, werden na een opwekkende toespraak tot een gehoor van 325 menschen van Ouderling Cornelis de Jong Sr., de volgende personen gedoopt door Ouderling A. Woodruff Miller: Cornelis Bernardus Dicou en Jakoba Johanna Dicou van de Apeldoornsche gemeente en Petronella Jakoba Matthysen en Gerritje Wilhelmina Jansen der Arnhemsche gemeente; priester Stephanus Flink van Arnhem doopte zijn dochter Hanna en priester B. Th. Dodenbier van Apeldoorn zijn zoonje Robert.

Goud- en Groenfeesten

De O.O.V.-groepen hebben dit jaar getracht, hun Goud- en Groenfeesten uitstekend te doen slagen en volgens op dit kantoor ingekomen rapporten van hen, die daarbij tegenwoordig waren, is geen moeite te veel geweest om zich te verzekeren van keurige zalen, door hen aantrekkelijk versierd. Prettig verlopen Goud- en Groenfeesten zijn gehouden te:

Amsterdam,	op 12 Februari j.l.		
Den Haag,	" 14	"	
Dordrecht,	" 20	"	
Utrecht.	" 22	"	

Te Den Haag waren een aantal O.O.V.-leden van Delft en Leiden afwezig, terwijl het geheel, in de trant van een „boeren” (en „boerinnen”) feest, waarbij het ringsteken niet ontbrak, de stemming echt Hollandsch deed zijn.

Ook de O.O.V.-leden der gemeenten Amsterdam en Utrecht hebben zich moeite noch kosten gespaard, om die avonden zich door costumeeren een geheel ander aanzien te geven, hetgeen de zoo prettige O.O.V.-feeststemming in groote mate verhoogde. De Dordrechtsche O.O.V. heeft dien avond den aanwezigen op keurig gedekte tafels een warmen maaltijd aangeboden, terwijl ook een mooi programma werd afgewerkt.

Gezellig avondje te Amsterdam

Maandagavond, 17 Februari j.l., werd als besluit der Amsterdamsche conferentie onder leiding van de O.O.V. een programma-avond gehouden. Een goed programma, bestaande uit muziek, voordrachten en een tooneelstuk, werd gegeven.

Overleden

VAN KAMPEN. Op 2 Februari 1936 overleed te Steenwijk (O) zuster Harmke van Kampen, geb. Bel, weduwe van A. van Kampen. Zij werd op 18 November 1851 in Steenwijkerwold geboren en 30 April 1921 door Ouderling Hendrik Bel gedoopt. De begrafenis had op 6 Februari j.l. te Steenwijk plaats.

Plaatselijke zendelingen aangesteld

Zondag, 16 Februari j.l., werden zuster Johanna Huijdink en Petronella Johanna Knollema der Amsterdamsche gemeente door Pres. T. Edgar Lyon als plaatselijke zendelingen geroepen en terzijde gezet.

Als zendelinge geroepen

Op 19 Februari j.l. werd zuster Adriana de Jong-Versteeg op zending geroepen, teneinde met haar echtgenoot, Oud. C. de Jong Sr., als zendelinge in de Schiedamsche gemeente werkzaam te zijn.

Ontslagen

Ouderling Abraham Sieverts Jr., laatstelijk te Delft werkzaam als gemeentepresident, werd op 18 Februari j.l. eervol van zijn zendingsarbeid ontslagen, teneinde naar zijn familie in Salt Lake City, Utah, terug te keeren en op 27 Februari j.l. met het s.s. „Washington” vanuit Le Havre (Frankrijk) vertrokken. Dit vervroegd ontslag werd veroorzaakt door ziekte. Wij hopen ernstig, dat met rust en geloof en gebed zijn ziekte mag genezen, opdat hij in staat moge zijn, in eigen omgeving in dienst van den Meester werkzaam te kunnen blijven.

Benoemingen en verplaatsingen

Oud. N. W. Kooyman is van Schiedam naar Delft overgeplaatst, om aldaar als gemeentepresident werkzaam te zijn.

Oud. C. de Jong Sr. heeft Arnhem verlaten om te Schiedam als gemeentepresident te arbeiden.

Oud. Tracey G. Call, laatstelijk werkzaam in Rotterdam-Overmaas, is aangesteld als gemeentepresident der Arnhemsche gemeente.

Oud. John van Drimmelen zal zijn werkzaamheden in de Overmaassche gemeente voortzetten, na voorheen als senior-ouderling in Den Haag te zijn werkzaam geweest.

Oud. R. Julian Willey is in Den Haag als senior-ouderling aangesteld en zal arbeiden met Oud. Thos. B. Ingram, wiens laatste standplaats Schiedam was.

Oud. H. G. Bingham, die het laatst Almelo onder zijn leiding had, is thans te Dordrecht arbeidzaam, terwijl Oud. P. D. L. Ward zijn werk te Dordrecht heeft verwisseld met dat van Oud. Bingham te Almelo.

Oud. Jules Dieu Jr. is van Utrecht naar Almelo geroepen, terwijl Oud. J. A. Roghaar van Almelo naar Rotterdam is overgeplaatst.

Aangekomen

Op 21 Februari j.l. kwamen Franklin H. Hawkins van Tremonton, Utah, en Glenn Hollis Lybbert van Vernal Utah, te Rotterdam aan, teneinde in de Nederlandsche Zending zendingsarbeid te verrichten. Wij verwelkomen hen in ons midden en bidden, dat hun werkzaamheden nut mogen afwerpen en met succes worden bekroond. Oud. Hawkins zal zijn werkzaamheden te Utrecht aanvangen, terwijl Oud. Lybbert Groningen als standplaats is aangewezen.

Groeten vanuit de Zoutmeerstad

Van de broeders H. Landwaard en A. Sieverts Sr., beiden woonachtig te Salt Lake City en voor vele oude leden der Zending geen onbekenden, brengen wij den lezers van *De Ster* de hartelijke groeten over. Beide broeders moedigen de Heiligen in hun brieven (welke wij wegens plaatsgebrek niet in hun geheel kunnen opnemen) aan, toch vooral vast te houden aan hetgeen zij hebben aangenomen en hun volle ondersteuning te geven aan hun leiders, die door goddelijk gezag zijn aangesteld, om God's kinderen te leiden en te steunen. Zoowel broeder Sieverts als broeder Landwaard verheugen zich in een zeer sterke getuigenis van het Evangelie en spreken den wensch uit, dat des Heeren rijkste zegeningen de onze mogen zijn. (Deze innigste gevoelens zijn geheel wederzijds. — Red.)

INHOUD

Het Zeemeeuw-monument	65	Kerkgebouwen in de Britsche	
Snelle wijzigingen merkbaar	66	Zending	73
Verslag A'damsche Conferentie	69	Varia	74
Het Zeemeeuw-monument	71	Jezus de Christus	75
Arenleessters uit Dordrecht	72	Kerknieuws	78
Conferentieaankondiging	72	Zendingsnieuws	80